

Tit ringja — vit skriva

Er nakað á vási? — Ivamál?
Ein spurningur, ella tíðindi, so ring til okkara.
Vit eru til reiðar!

tíðindablaðið
sosialurin

Lýsingar:

Lýsingarmaður okkara er ráðgevari hjá fyrirkum og einstaklingum í lýsingaspurningum. Hetta verður gjørt uttan meir kostnað fyri lýsaran.

Ørskapur at brúka pening til vápn

— tá stórir partur av heiminum ikki fær mat í munnin, sigur Hallstein Sigurdson, valevni hjá teimum ungu í javnaðarflokkinum í Suðurstreymoy.

Vit halda her fram við prátinum við valevni SU's til lógtingsvalið.

Seinast tosaðu vit við Hallstein um heimastýrslógina. Hesa ferð spyrja vit um støðu hansara til vápnakapdubbingina og friðarspurningin:

— Hetta er ein ógvuliga týðandi spurningur. Vit kunnu hyggja okkum um og at tí, sum hendir í heiminum í dag.

Meginparturin av heiminum er í kriggi, og kann vit tað nærri, so eru stórveldini, Sovjet og USA,

altíð onkursvegna blandað uppi. — Og fyri at missa andlit, kappast bæði risaveldini, hvør í sínum lagi, um at vera sterkast. Hetta sæst best í vápnakapdubbingini, sum er í ferð við at oyðileggja heimin.

Kriggj er ørskapur

— Avleiðingar av vápnakapdubbingini eru álvarsliar og nógvur. Vit kunnu til dømis nevna tað sálarliga trýstið. Fólk ganga í støðugum ótta, sum m. a. fær

Samrøða
við
Hallstein

tey eisini at ivast í, um tey skulu seta børn í heimin.

Tað er heldur einki loyndarmál, at harrarnir á vígvøllum, t. v. s. stórveldini, sjálvi hava stórar sosialar trupulleikar. Tann peningur, sum verður brúktur til vápn, átti at verið brúktur til at loyst trupulleikar.

Eisini skulu vit minnst til, at stórir partur av heiminum ikki fær mat í munnin. Tí er tað ørt av brúka pening til vápn.

Vit skulu ikki læra fólk at hata

— Tað kann jú heldur ikki

vera rætt, at tú fært at vita, at tú skalt hata og fara í hernað ímóti fólk í ávisum londum — ja, drepa fólk, ið tú als ikki kennir — men, sum kundu verið tínir bestu vinir, um tú komst at kenna tey. Sjálvt børnini verða uppald til at hata.

Tað er eisini ávist, at tað eru teir sonevndu »militerspekulantarnir« — altsó fyrirkur, sum gera tað til ein spurning um at fáa sum mest av vinningi burturúr — sum standa aftan fyri kappdubbingina.

NATO úr Føroyum

— Hvat heldur tú so um, at it hava NATO her í Føroyum?

— Eg eri ímóti øllum, sum hevur við kriggj at gera, og harvið eisini øllum hernaðarligum samgongum — NATO eins og væl og Warszawa.

Tí haldi eg, at vit skulu hava lógtingssamtýktirnar um, at hervaldið skal av landinum, framdar.

Tí er tað eisini neyðugt, at tann táttur í heima-stýrslógini, sum forðar Føroyum í at seta hesar lógtingssamtýktir í verk, verður endurskoðaður. — Og tað er av alstórum týðningi, at fólk standa saman um friðararbeiðið, og at tey ikki taka sær av teimum fjákkutu álöpunum frá ávisari síðu, sigur Hallstein.

Arnbjørn Karbech
Mouritsen

Óskiljandi tá ein av teimum, tú varðar av, so knappliga fer av foldum.

Ófatiligt hjá teimum sum eftir standa við djúpu sorgini og sakninum.

Arnbjørn Karbech Mouritsen, Tórshavn, Arnbjørn hjá Gubba, er ikki meira okkara millum. Bert 47 ár var hann, nú lívstráðurin so knappliga var kvettur 7. oktober.

Arnbjørn var eitt av hesum fólkunum við teim ibornu gávanum sum dugdu so væl at kveikja góðlyndi og ljós har hann kom.

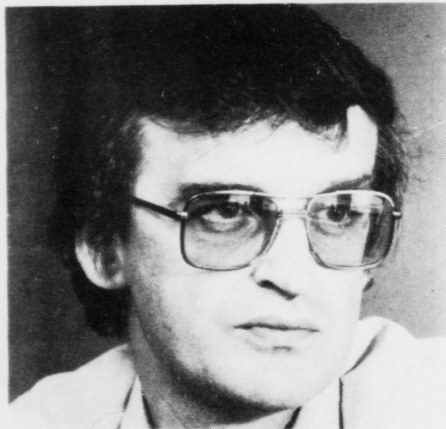
Hann var málameistari, sum bróðir Eyðun, gekk hann í fadirs spor. Var altíð góður at heita á, sjáldan, tá tú vildi hava hann at mála ella tapetsera, at hann ikki játtadi, um ikki í lotuni, so seinri. Og tú vildi altíð hava hann aftur eina aðru ferð.

Tað eru tey fáu menniskjuni, sum eiga í sær evnini at skapa gláðar lotur og ljós á síni leið, soleiðis var eisini pápi hansara, Andreas sáli.

Vit goyma við Arnbjørn minnið um eina menniskju, sum átti evnini at ávirka umhvørvi sitt við teimum ljósu geislunum.

Okkara djúpu samkenslu við tykkum, Johannu, borninum og Alvildu.

J. Lindenskov

Steðgið ruskstøð byrjið aliskúla

— Vit eiga heilt at sleppa ætlanini at byggja eina brennistøð í Sundalagnum og heldur beinanvegin fara at tilrættaleggja eina útbúgving innan fiskaaling.

Hetta sigur Tummas Arabo, verkfrøðingur.

Hann heldur, at vit kunnu ikki bjóða okkara ungdomi á Sundalagsleiðini at vaksa upp í og rundan um ein kóst. Heldur eita vit at imynda okkum

teir framtíðar møguleikar, sum liggja í hesum stóra og týðandi vinnuøkinum, sum alt Sundalagið er.

— Fiskaalingin er við at gerast ein týðandi vinnugrein, og eg rokni við, at hon í framtíðini fer at hava stóran týðning fyri okkara samfelagsbúskap. Tí eiga vit longu nú at byggja hesa vinnu á eitt trygt og fast støði m. a. við at útbúgva fólk innan

fiskaaling.

Tummas Arabo sigur, at møguleikar eru fyri at fara undir aliútbúgving í Sundalagnum longu í komandi ári.

— Men, sigur hann viðari, — skal nakað høpi verða í at tosa um fiskaaling í Sundalagnum í framtíðini, so má handa brennistøðin steðgast.

— Hvat fara útlendskir keyparar at hugsa, tá teir

koma til Føroya at vitja tað alielldorado, sum Sundalagið longu er og verður! Uttan mun til hvussu lítið ein brennistøð sigst at dálka, so vita vit, at hon dálkar, og bert vit-anin um, at ein slik brennistøð liggur miðskeiðis í einum týðandi matveruframløðsluøki, sigur nóg mikið.

jan

